

підприємством // Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія Економічні науки. – №17. – 2016. – С. 146-149.

2. Сорокін В.О. Місце та роль бухгалтерського обліку в інформаційній системі управління підприємством. Вісник ЖДТУ. 2007. № 1(39). С. 174–182.

Головачко Василь Михайлович,
к.е.н., доцент кафедри обліку
і оподаткування та маркетингу,
Мукачівського державного університету

ЕКОНОМІЧНИЙ ЗМІСТ ТА ЗНАЧЕННЯ ОРЕНДИ

Важливими для визначення лізингу є відносини купівлі-продажу. Не викликає сумніву, що лізинг є різновидом інституту оренди, хоча він і ускладнений додатковим елементом - фігурою продавця орендованого майна, з яким орендар вступає в безпосередні відносини у зв'язку з придбанням останнім майна для передання в оренду [1].

Основні засоби – матеріальні активи, які підприємство утримує з метою використання їх у процесі виробництва чи поставки товарів, надання послуг, здачі в аренду іншим особам чи для виконання адміністративних і соціально-культурних функцій, очікуєий термін корисного використання (експлуатації) яких більше одного року [2].

Відповідно до діючої типової класифікації ОЗ групуються за її функціональним призначенням, галузями, речовим натуральним характером і видами, за використанням і належністю.

За визначенням, даним у П(с)БО 14, оренда – це угода, за якою орендар набуває права користування необоротним активом за плату протягом погодженого з орендодавцем строку [3].

Закон про лізинг так визначає цей термін:

Лізинг – підприємницька діяльність, яка спрямована на інвестування власних чи залучених фінансових коштів і полягає в наданні лізингодавцем у виключне користування на визначений строк лізингоодержувачу майна, що є власністю лізингодавця або набувається ним у власність задорученням і погодженням з лізингоодержувачем у відповідного продавця майна за умови сплати лізингоодержувачем відповідних лізингових платежів [1].

П(с)БО 14 розрізняє фінансовий і оперативний лізинг (оренду) так:

Фінансовий лізинг – це договір лізингу, у результаті укладення якого лізингоодержувач на своє замовлення отримує в платне користування від лізингодавця об'єкт лізингу на строк, не менший строку, за який амортизується 60 відсотків вартості об'єкта лізингу, визначеної в день укладення договору [3].

Оперативний лізинг – договір лізингу, в результаті укладення якого лізингоодержувач на своє замовлення отримує у платне користування від лізингодавця об'єкт лізингу на строк менший строку, за який амортизується 90 відсотків вартості об'єкта лізингу, визначеної в день укладення договору.

Ці визначення суттєво розходяться з визначеннями, наведеними в Законі про оподаткування прибутку [3].

Фінансовий лізинг (оренда) – господарська операція фізичної чи юридичної особи, що передбачає придбання орендодавцем за замовленням орендаря основних фондів з подальшим їх переданням у користування орендарю на строк, що не перевищує строку повної амортизації таких основних фондів, з обов'язковою подальшою передачею права власності на такі основні фонди орендарю.

При фінансовому лізингу основні засоби відображаються в балансі лізингоодержувача. Витрати за завершеними капітальними вкладеннями, проведеними лізингоодержувачем, відображаються на окремому аналітичному рахунку обліку капітальних вкладень, та на суму завершених капітальних вкладень збільшується балансова вартість активу.

Оперативний лізинг (оренда) – господарська операція фізичної чи юридичної особи, що передбачає передачу орендарю права користування основними фондами на строк, що не перевищує строку їх повної амортизації, з обов'язковим поверненням таких основних фондів їх власнику після закінчення строку дії лізингової (орендної) угоди.

Основні засоби, передані в оперативний лізинг, залишаються у складі основних засобів лізингодавця та обліковуються у його балансі.

За економічним змістом лізинг являє собою вкладення засобів на зворотній основі в основний капітал. Надаючи на певний період елементи основного капіталу, власник у визначений час одержує винагороду у вигляді комісійних, тим самим забезпечується принцип платності. Отже, за своїм змістом лізинг відповідає кредитним відносинам і зберігає сутність кредитної угоди.

Таким чином, якщо розглядати лізинг як передання майна в тимчасове користування на умовах терміновості, зворотності і платності, його можна класифікувати як товарний кредит в основні фонди. Тому в економічному плані лізинг – це кредит, наданий лізингодавцем орендареві у формі переданого в користування майна. Суб'єктами кредитних відносин тут виступають: в особі позичальника - орендар, а в особі кредитора - лізингодавець. Об'єктом кредиту є елементи основного капіталу.

Отже, при лізингу право користування майном відокремлюється від права власності. Лізингодавець зберігає за собою право володіння майном, але передає право його використання орендареві. За володіння правом користування майном орендар вносить погоджені з лізингодавцем орендні платежі. Після закінчення терміну лізингу об'єкт може бути переданий у власність орендареві або залишитися у власності лізингодавця.

Список використаної літератури:

1. Закон України «Про лізинг» від 11.12.2003 №1381-IV - [електронний ресурс] - Режим доступу: [<http://zakon4.rada.gov.ua>]
2. Саблук П.Т. Облік орендних операцій за ред.: П.Т. Саблук, М.В. Кужельний – 2011 р. -143
3. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 14 «Оренда», затверджене наказом Міністерства фінансів України від 29.11.99 р. №290, Редакція від 09.08.2013. - [електронний ресурс] – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/z0487-00>

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>